

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en genfremsættelse af det i folketingsåret 1976-77 (2. samling) fremsatte lovforslag (Folketingstidende 1976-77 (2. samling), forhandlingerne sp. 5039, tillæg A sp. 4979. Dette lovforslag nåede ikke at komme til 1. behandling inden folketingsårets slutning. Lovforslaget fremsattes derefter den 25. november 1977, se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 2650, 5237, 11400 og 11704, tillæg A sp. 1719 samt tillæg B sp. 1537. Senest har lovforslaget været fremsat i folketingsåret 1981-82 (2. samling). Se Folketingstidende 1981-82 (2. samling) sp. 1417 og 4216 samt tillæg A sp. 2043.

Den 4. februar 1976 havde Folketinget en narkodebat på grundlag af en forespørgsel fra Frede Tandrup Jensen (FP). Debatten mundede ud i en afstemning om et af forespørgeren stillet forslag, hvorefter Folketinget skulle udtale:

»at der ved den fremtidige bekæmpelse af narkotikamisbrug i Danmark må iværksættes mere intensiv politimæssig indsats mod narkoforhandlere,

at der må oprettes og gøres vidtstrakt brug af registre vedrørende de personer, som i anledning af narkotikaafhængighed kommer i forbindelse med offentlige myndigheder,

at hovedvægten i behandlingsindsatsen må lægges på lægeligt styrede kure med væsentlig større fasthed og konsekvens end hidtil, og

at narkotikaproblemerne må samles under én minister.«

Dette forslag blev forkastet med 69 stemmer (Socialdemokratiet, Radikale Venstre, SF, Kommunistere og Venstresocialister) mod 39 (Fremskridtspartiet, Konservative, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne), medens 32 (Venstre) undlod at stemme, jf. Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 4096, 4100, 5183 ff og 5260 ff.

Flere af de folketingsmedlemmer, der ikke stemte for forslaget, begrundede dette med, at det forekom dem for omfattende.

Resultatet blev imidlertid, at denne den første egentlige narkodebat i Folketinget måtte munde ud i, at der ikke blev fastlagt nogen som helt narkopolitik.

Denne utilfredsstillende tingenes tilstand søges til dels afbødet ved nærværende forslag, der har taget kritikken ad notam, for så vidt det kun angår punkt 2

af de fire punkter, som Fremskridtspartiet foreslog i februar 1976.

I øvrigt skal forslagsstillerne fuldt ud tilslutte sig den artikel af kriminalassistent Lars N. Jensen, Københavns narkopoliti, som fandtes i »Dansk Politik«, årgang 1977, side 139-141.

Artiklens indhold var følgende:

»I Danmark har vi efter forlydende ca. 5.000 narkomaner, der, hvis vi antager, at de bruger for ca. 300 kr. narkotika pr. mand om dagen, bruger for ca. 540 mio. kr. om året, hvilket nok er lavt anslået. De fleste narkomaner lever af socialhjælp/invalided pension/arbejdsledshedsunderstøttelse, og hvis vi regner med omkring 25.000 kr. i snit, giver dette ca. 125 mio. kr. på årsbasis, men spørgsmålet er, hvor får narkomanerne de resterende ca. 415 mio. kr. fra? Ja, de skaffes ved ulovligheder, såsom tyverier, røverier, prostitution og ikke at forglemme narkotikahandel, idet narkomanerne gerne sælger lidt »stof« til andre for selv at tjene penge til eget forbrug.

Narkomanerne er ikke registreret særskilt nogen steder, hvorfor ovennævnte tal kun kan være et postulat, men et tal, der mange gange er anslået af førende folk på området.

Politiet har i de senere år beslagnet større og større kvantum illegal narkotika af forskellig art, og alene i 1976 beslagnede Københavns narkotikapoliti omkring 63.000 stk. morfinpiller til en anslået værdi på det sorte marked til ca. 5,6 mio. kr., blot for at nævne et eksempel. Desuden har der vist sig en følgekriminalitet, hvor narkomanerne for at skaffe penge til deres stofmisbrug har lavet ulovligheder i et meget, meget stort omfang.

På grund af den meget store fortjeneste på narkotikaen har vi i København for alvor fået grundlagt en bagmandsvirksomhed, der tjener millioner af kroner på andre folks ulykke. At fortjenesten er stor kan bedst beskrives ved kendsgerninger, idet vi i de danske retssale flere gange har kunnet høre, at for eksempel pakistanske statsborgere har erkendt, at de i deres hjemland havde købt morfinpiller for 3 kr. pr. stk. og derunder. Når prisen i Danmark for tiden ligger på ca. 90 kr. pr. morfinpille, kan man jo se, at der er en ganske pæn fortjeneste. Morfinpillerne er også nemme at smugle ind i landet, for eksempel kan der være